Tillfälle på tredje söndag
efter 1854.
Text: 1. Thessal. 4. 3. Detta
är Gud vilje eller
Helgelse. I anledning
af denna vår nu vid
ja. Hälsa till, skulle
vi på denna stund
betrakta de Christna
helgelse, som vi måste
post sumera vara, att
apostlen predikar, att
Christus dö för oss
om helgelse till sanna
Christna, som äro i sådan
bedrägeri som vore
Christna. Skulle någon
vilja genstå att de som
vunna hålöfna efter
Helgelse, så skulle de
vilseledas. Rätta den
väl, om de omvunna

sida 2

sida 3

sida 4

sida 5

En dygdig menniska
gör någon bättring
det är endast mänsko-
tjänar och Själens
som behöfva bättring
lefverne. Det omvändas
Själarna icke genom
bön på länge för lyckes
vara Guldets öfver
flödigt och ändligt
att tala om bättring
för dem som ingen
bättring behöfva.
Hur som jag nu allt en
gen som jag har läst
Bibeln rätt. om så
gan Mitte kapna
fetet, så är det länge
sedan förbrutet är det
icke samt a
Mera lefva så ärligt

dygdigt och Gudfruktigt
att de ingen bättring
behöfva. Alla äro för
ta, alla äro ärliga och
dygdiga. Mellanom en
Guds Förlamning
alla Vändningsja
omvändelsen. alle hap
de en Gud och en
Tro: detta kan inna
tillräckligt för Salighet
Alltså behöfver ingen
gång någon bättre bättring
för dem som redan äro
gard. Ingen behöfver
grubbla likesom dåre
grubblade ingen be
höfver tvifla om sin
fahigheb så som tvifla
tviflades ingen behöfver
säga hur bruden Rätt
Herrom; ty alla äro en

är friska och fromt, kan
de dock köpa kattung
för dåren kamrater
eller då är det för fest
de måste köpa kattor till
köpa, emedan de
som köpa kattung
av, för mamman
och systrarna. det
finns ikland de 99 som
en kattung köpt
jag köpa
köpa och
gna
gaste, som
om
jag inte
gjeprulen att
gaste, som säga med
Mamman,

inte stora fyndare, eller
köpa ingenting, att
kvämmo av sig in på
Gud. Men nu det blir
fråga om, huru fyndet
en Judas fyndade kamrat
hade på det samvet
hej ingen fynd, som han
tank alkänna, ingen
fynd, som han köpa
emot, ingen avgift
som han eller på
försäljna. Och ett annat
En Judas fyndare
samvete är rent som
Guld, ty fästen han
är en flit fyndare
som han aldrig ikeå
en enda fynd på det
samvet, som skulle
fördärva kamrat

Hvad en vaktel Mamma
Ma anfor det en flas
Kan Mun fyndare, ikke
anse det Pågan fynd
det Er. Möjligt Jagande
gnomlat, häg fard, at
i.v. det kan en fadan
Munfyndare, ikke gen
se för Pågan fynd.
Men kan han då gåra
bättring när han ikke
för fynd en det kan
hjelp anser för fynd
det Er. Mand fläll ock
Mene. anser hag
ikke, ikke det fynd

Bräzeri för fynd ikke en
Jag kan mäktigt jagande
för fynd, ikke anser han
häzfard ock gnomlat
för fynd, ikke anser han
smält snatteri för fynd
ikke anser han aktet
för fynd men kan han
gåra bättring när
ingen fynd kommes
så kan jamnäta
en fadan för att gåra
bättring. Ringhetens
i vi numligen på mer
tiffarna och kunden
lärne nu per stera
så jamma vi konat av
falla i häpnad ock för
undran dundras, att
ren lde fjäll fiskan

her Hemet få os så stor
makt över Människor
och han kan göra med
dem som han vill.
Han kan bregga dem
att slåss och slay ta
kvarandra som kreatur.
Han kan uppegga
dem, att hata eller
förföljа de drifte
na han kan få dem
att fiska, att fånga
och skjuta. Med et ord
djefvulen har nu
fått en så stor magt
över Människog-
slägte, att han kan
få dem, att leva
som kreatur. Nu
det nu derpå C

som Människor nu fråga
pad? var han kapad att
fiska, och fånga och slåss
och stjäla? var han kapad att koga
pad att leva som
kreatur? nej de skola
och måstja göljande
Människoblad, så kan
man med skäl fråga:
var Människorna skapa
pad till en grades
Mändare? Nej han
var icke skapad till
en grades mända
re, men ajen nu
gjorde kunne till
grades mänder c.
Den första Människan
som lådde på jorden
blef en grades mä
dare: och så var

[illegible]

[illegible]

fjäl, så som den naturliga
Människan icke annat
en gräsmo i jorden både
par hon den icke höja si
till Gud. hon kan icke fö
stå hjärta till Gud.
Men måste tänka, tala
om Ord, som höfvas
och finns. Ty det hvad
som är, det är icke så
som hvad hjärta. När hör
man den naturliga men
niskan tala om annat
de ting, som i verlden och
äro. När hör man
hvad man kan tala om helgel
sen, som Herren gifvit
oss genom Ord. Men
den naturliga menni
skan börja på att tala
om Helgelsen, så

[illegible] man [illegible] måste
tala om bättringen, om
syndaångesten, om Trälen
om förlösen, och andra
andeliga ting.
Nu ser I huru det
till med människan
som genom Djefvulen
fått sin skapnad det vesa
de Creatur som det är
andra Creatur som
fått det utryck, som de lag
de, de som äro
Synnen människan
och längta efter Gud och
nåd, Herrliga upprinda
gen. Men den naturli
ga Människan som
icke öppnas sin vesa tala
tillägenhet, hvarföre
det han nedlägges
i det eller upptäl. och om
någon som öppnas
sin vesa det, och öppnar sitt
hjärta, så tales detta som

kunde så förenligt i
verkligheten åtnöjas att
de sanja troende Gud att
[illegible] äro så förakta de
[illegible] dömd prästkaren,
[illegible] länge tillsyn? Ingen
efva att förnöjdhet och
tvetfördighet? Hvem
länge vill [illegible] förakta
Guds godhet och lång
mödighet vikedame
som kallar Eder till
bättring? Jemn hos nå
gon Christen själ, som
sökker lätvis sin trög
het, äfver sin brist på
andelig lif, finns
nor, och förfarnas för
vägande tröge och
vanaktigne om detta
jordiska lifvets sinn

hos några, som sökkan
och längta efter Guds Ri
ke, han må vara att det
icke är någon lätt sak
att blifva salig. Frälsa
ren har sjelf sagt genom
Mykken bedräfvelse
Kräfte Menniskorna ingå
i lifvet: icke annat det
inne korset nöfte han
bära i sitt bröst som efter
i allehanda ansåkna
gar och frestelser utro
lortheflen, lusfett bedräf
velse, ängslan, öfven så i
en beständig kamp och
strid med djefvulen.
Men öfven det efter och
lyftiga korset nöfte
han bära som efter
i hat och förmedelst att
verldens hafven som stäs
efter torterdren, orgel

Verlds hafver den stragna
hafven hafver att endelig
att efterfölja Christen
dans Verlds hafvet att
följa sig icke med
att hatade gärna och
förfölja dem, som
äro Herrans. Men
Verlds hafvet vill kam
mp att Himmet lifa
som de fromen hade
Himmelriket. Men det
det vägen verlden
det vill på, att drapa
Jesuppen, nu de
icke samma skal
Själen. Men vill
Mäste en christen
berda sig på att
lägga ut ett af verl
dar. Ty de christ

na hafva i tider
varit förakta och
hatade af verlden och
en länge det lider emot
Verldens sklan, desto av
ett förfolja de på fromma
Christna som finna
Vägen de Christen gladi
ngas händ från Himme
len efter Bredemnes
dan, ända ifrån den
upphöjde Abel, bland
till Malachia Barachia
son; skola dock de på
hängde och dess slykt
hos En I no och för min
Religion, de skola med
Guds hjelp stå till de
tider, ja huppas vi sedan
nu upfunden ett na
ut sedan han fick slutat
sin klostersko Krig och

[illegible] hedrägtad och på
[illegible] Anda hafves
[illegible] vände jag mig till
[illegible] och med en hjertlig
[illegible] och bön att han
[illegible] att hans
[illegible] fortfarande
[illegible] detta
[illegible] under att
[illegible] gläjen, huru
[illegible] hans dragna
[illegible] tänke prästen
[illegible] skall af
[illegible] alla
[illegible] personer

[illegible] Carl Gustaf [illegible]
[illegible] Carl Johan
[illegible] 1837, har icke blifvit afsnitten
[illegible] mig [illegible] som är
[illegible] enligt [illegible] af
[illegible] Ångola [illegible]
[illegible] den 26 Dec 1854.

S. J. Ångström.

D. S.